

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XIV. Quomodo mortuo Constantinopoli Eudoxio, Ariani quidem Demophilum, Orthodoxi vero Evagrium annitente Eustathio Antiocheno, ordinaverunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Κεφ. ιγ'

Ὅτιαι ἑνὸς ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν... ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐκείνου.

Περὶ τῶν δὲ τῶν χρόνων ἐνὸς ἐνδοξίου... ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐκείνου.

Κεφ. ιδ'

Ὅτι ἑνὸς ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν... ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐκείνου.

Τοιγαρὶν ὁ βασιλεὺς ἐάλει πάλιν... ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐκείνου.

CAPUT XIII.

Quomodo Eunomius se ab Eudoxio sejunxerit eo quod Aetio addictus esset: & quomodo tumultu Alexandria per Eudoxium excitato, iterum fugit Athanasius: cumque ob id populus seditionem movisset, timens Imperator, lenitis per literas Alexandrinis, Athanasium denuo Ecclesiam suam obtinere jussit.

Ubi idem tempus Eunomius ab Eudoxio se junctus, conventus seorsum celebravit, eo quod Eudoxius se penumero ab ipso rogatus ut Aetium praecptorem suum reciperet, id facere recusavit. Nec tamen Eudoxius sua sponte hoc praestitit: ipse enim opinionem Aetii minime rejiciebat, quippe quae eadem profertur esse cum ipsius opinione: sed propterea quod omnes qui cum Eudoxio consentiebant: Aetium ut contraria sententiam averfabantur. Haec fuit causa quamobrem Eunomius ab Eudoxio secederet. Atque haec quidem Constantinopoli gesta sunt in hunc modum. Alexandria vero edictum Praefectorum Praetorii studio atque opera Eudoxii eo missum, Ecclesiam conturbavit. Verum Athanasius improvidum multitudinis impetum metuens, veritusque ne si quid gravius fieret, ipse tanquam auctori tribueretur, quatuor integros menses in paterno monumento delituit. Sed cum populus absentiam ejus graviter ferens, ob amorem ejus ac desiderium seditionem conflasset, audiens Imperator ea de causa turbati Alexandriam, missis literis praecipit, ut Athanasium secure & absque motu Ecclesias obtineret. Hac ratione factum est, ut Alexandrinorum Ecclesia usque ad obitum Athanasii quiesca & pacata permaneret. Qualiter vero post ejus mortem Ariani iterum Ecclesiis potiti sint, paulo post dicemus.

CAP. XIV.

Quomodo mortuo Constantinopoli Eudoxio, Ariani quidem Demophilum, Orthodoxi vero Evagrium, annitente Eustathio Antiocheno ordinauerint.

Porro Imperator Valens relicta Constantinopoli, iterum Antiochiam contendit. Cumque Nicomediam Bithyniae venisset, illic substitit ob hanc causam, Eudoxius Arianae factionis

Episcopus post Imperatoris discessum A statim extremum diem obierat, Valentiniano tertium & Valente tertium Consulibus, cum novendecim annis Constantinopolitanam Ecclesiam rexisset. Quamobrem Ariani in ejus locum Demophilum substituerunt. Homoufiani vero opportunum sibi tempus oblatum rati, quendam fidei suæ virum, Evagrium nomine, elegerunt: eumque ordinavit Eustathius, olim Antiochiæ Episcopus: qui prius quidem Ioviani Principis edicto ab exilio fuerit revocatus: tunc vero cum venisset Constantinopolim eo consilio, ut homoufianorum fidem stabiliret, occultus in ea urbe commorabatur.

ἐκκλησίας ἐπίσκοπος, εὐθύς μὲν τὴν τῆ βασιλευσ ἐξοδὸν τέλει ἔβριε ἐχρήσατο, ἐν ἑσπέραια βαλυνυμάνε τὸ τρίτον καὶ ἐάλει τὸ τρίτον, δεκαεννέα ἡμέρας τῆς ἐν κωνσταντινῆ πόλει ἐκκλησίας τὸν θρόνον κατερχόμενος διὸ οἱ δριεανοὶ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καθίστασθαι μόφιλον καιρῶ ἡ νομισαντες δεδραχθαι ὁμομοσις, τῆς ἑαυτῶν πίσεως ἐναγρίον τι κατεβάλλοντο καὶ χειροτονεῖ τῆτον ἐν ἀδύνα, ὁ πάλαι πόλε ἐπίσκοπος ἀνιοχίας γενομενος ὅς παρτέρου μὲν ὑπὸ ἰδοιανῆ τῆς δεξεραι ἀνακέκλητο τότε ἡ παρῆν εἰς τὴν κωνσταντινῆ πόλιν, σκοποῦ τῆ σπριζαμῶδ τῆς ὁμομοσις πίσεως καὶ ἀλήνη λαυθάνων διέτερεν.

CAPUT XV.

Quomodo Evagrio & Eustathio in exilium ab Imperatore pulsus, Ariani homoufianos gravissime oppræsserunt.

Quo facto, Ariani homoufianos de integro persequi cæpère. Ea res ad Imperatoris notitiam celeriter perlata est. Qui veritus ne ex contentione multitudinis orta seditio civitatem subverteret, militares copias ex urbe Nicomedia Constantinopolim misit: iussitque ut comprehensi simul ambo, tam is qui ordinaverat, quam ille qui ordinatus fuerat, alius alio in exilium ejicerentur. Et Eustathius quidem in oppidum Thraciæ Bizuam est relegatus: Evagrius vero in alium abductus est locum. Quibus ita gestis, Ariani insolentia clati, Catholicos multo acerbius vexarunt: nunc verberibus, nunc contumeliis eos afficientes: alios in carcerem conjicientes, alios mulctantes pecunia: omnia denique malorum genera profus intoleranda iis inferentes. Quæ cum illi ferre non possent, significandi causa Imperatorem adeunt, quo ex parte saltem Arianorum violentiâ liberarentur. Verum cum id sibi proposuissent, spe sua longè exciderunt, quippe qui jus sibi fieri expectarent, ab eo qui injuriarum ipsæ auctor esset.

Κεφ. 15.

Ὁ ἡ βασιλεύς ἐναγρίον ἡ ἰουδαϊον ἐξορίσαντο, οἱ τὰ ἐκ Φρονοντες σφίδρα τὰς τὸ ὁμομοσιον κρατῦντας ἐκάκεν.

Τούτε ἡ φρονομενος, αὐθις ἔξ ἐτέρας δὲ χῆς ἀνεκίνην οἱ δριεανοὶ τὸν διαγωματ' αὐτῶν εἰς γνώσην ἐν τῆ βασιλευσ τῆ χεως ἐρχε τὰ γνώμματα ἐυλαβέρμους μῆ τις ἐκ τῆς παρτεραιδῆς τῆ ὄχλων φρονομη σάσις ἀναστρεφει τὴν πόλιν, σπριζαμῶδ χεῖρα ἐκ τῆς νικομηδειας εἰς τὴν κωνσταντινῆ πόλιν ἐπεμψεν ἐκείλοσεν τε ἐν ταυτῆ σπριζαμῶδ τὸν χειροτονήσαντα καὶ τὸν χειροτονηθέντα, ἄλλον ἀλλαχῆ ἀποσείρας ἐναγρίον μὲν ἐν ἐν βιζύη τῆς θράκης πόλει ἀποσείρας ἐναγρίον ἡ εἰς ἄλλον τόπον ἀπὸ τῆτων ἔτω κατὰ περαχθῆλων, πλέον οἱ δριεανὶ νόνοιες κατὰ δρασω ὀμμοροι, τὰς τ' ἐκκλησιαστικῶν τύποισιες, καθυβριζόντες, κατὰ τῆ σης δεσμομηνοίσις ποιῶντες, χεῖμασι (ἡμῶν) τες, πάντα ἀπλῶς τὰ ἀνήκεσα πρῶτον κατ' αὐτῶν ἀπὸ μὴ φέρωντες, ὅτι τῶ δριεανῶ τῆ βασιλευσ ἤρχοντο, εἰπως δωσαν μερικῶς γεν ἀνεθῆναι τῆς βίαις ἀλλὰ τῶ σκεψαμμοροι, πολὺ τῆς ἐλπίδ' ὅτι δριεανῶ ὅτι παρὰ ἡ ἀδικησῶ τῶν δικαίων κατεστῶτων τυχεῖν